

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 19-20 травня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

налагодити міжнародне співробітництво, щоб спільними зусиллями подолати проблему злочинності в інформаційному просторі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Голубев В.А. Кибертероризм – миф или реальность? [Електронний ресурс] / В.А. Голубев. – Режим доступу: <http://www.crime-research.org/library/terror3.htm>.
2. Вільна енциклопедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Кіберполіція>.
3. Кіберполіція буде сформована до 5 листопада [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=248546043.
4. Аваков А.Б. КІБЕРПОЛІЦІЯ (крок реформі) [Електронний ресурс] / А.Б. Аваков. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/arsen.avakov.1/posts/916452195111554>.
5. Аваков А.Б. До кіберполіції наберуть 400 співробітників [Електронний ресурс] / А.Б. Аваков. – Режим доступу: <http://www.npu.gov.ua/uk/publish/article/1668681>.

ПЕРЕВАГИ МІЖНАРОДНОГО АРБІТРАЖУ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Піддубна М.

студентка V курсу юридичного факультету

Сумського державного університету

Науковий керівник: Ілляшенко А. В.

к.держ.упр., ст. викладач кафедри СМП юридичного факультету

Сумського державного університету

Проблема міжнародного комерційного арбітражу нині є надзвичайно актуальною та полягає в тому, що хоча міжнародний комерційний арбітраж є недержавним органом з вирішення міжнародних спорів, однак не менш дієвим, а в багатьох випадках – навіть більш компетентним, зручним та прийнятним для сторін. Вирішення спорів у сфері інтелектуальної власності міжнародним арбітражем є важливим кроком до приведення у відповідність судової системи України до європейських стандартів.

Взагалі терміном "міжнародний комерційний арбітраж" науковці визначають три взаємопов'язаних поняття, які відображують різні аспекти цього явища: по-перше, під міжнародним комерційним арбітражем розуміють орган, завданням якого є вирішення міжнародних комерційних спорів; по-друге, цей термін означає процедуру (механізм, порядок) вирішення спорів; по-третє, міжнародним комерційним арбітражем називають конкретний склад арбітражу, що вирішує певний спір.

Арбітражний розгляд спорів має деякі переваги порівняно із судовим. До них можна віднести:

- арбітражний розгляд проходить відносно швидко;
- добровільність підпорядкування спору арбітражу;
- компетентність і нейтральність арбітрів, а також можливість вибору сторонами таких арбітрів, яким вони зможуть довірити вирішення свого спору;
- -конфіденційність розгляду спорів;
- порівняно із судовим, не велика вартість розгляду в арбітражному порядку [1].

Як визначається в п.2 Положення про Міжнародний комерційний арбітражний суд при Торгово-промисловій палаті України та в п. 1.1 Регламенту Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті України МКАС при ТПП України, що окрім зовнішньоекономічних спорів торгового характеру, може розглядати зовнішньоекономічні спори, що виникають у сфері науково-технічного обміну, а також обміну іншими результатами творчої діяльності, тобто спори, що виникають у зв'язку з захистом прав інтелектуальної власності. До таких спорів відносяться:

- спори про відновлення порушених авторських прав,
- укладання і виконання ліцензійних договорів,
- порушення майнових прав власника свідоцтва або власника патенту,
- винагороду автору,
- виплату компенсації, а також інші спори.

Якщо ж брати до уваги компетенції Міжнародного комерційного арбітражу про торгово-промисловій палаті України, то неї відноситься розгляд спорів з договірних та інших цивільно-правових відносин, що виникають при здійсненні зовнішньоторговельних та інших видів міжнародних економічних зв'язків, якщо комерційне підприємство хоча б однієї зі сторін знаходиться за кордоном, а також спори підприємств з іноземними інвестиціями і міжнародних об'єднань і організацій, створених на території України, між собою, спори між їхніми учасниками, а також їхні спори з іншими суб'єктами права України. При цьому сторонами у зазначених спорах можуть бути як громадяни, так і юридичні особи [2].

Загально відомо, що спори у сфері інтелектуальної власності мають свою специфіку і саме тому вимагають спеціальних знань, через що до складу Колегії, крім юристів (вчених і практиків), які спеціалізуються у питаннях інтелектуальної власності, ввійшли досвідчені в судових спорах патентознавці, фахівці різних галузей знань. Це відчутно впливає на оперативність і об'єктивність у прийнятті рішень, тому що в більшості випадків запрошені до розгляду спорів фахівці можуть безпосередньо давати кваліфіковану оцінку матеріалам справи, діям сторін без призначення експертиз і направлення документів для одержання висновків від різних інстанцій [3].

Перевага арбітражу полягає, насамперед, у тому, що він забезпечує прийнятну, доступну і більш просту, на відміну від судової, процедуру вирішення спорів. Досить суттєвим є і те, що сторони можуть формувати склад арбітражу, який розглядає і вирішує справи, що сприяє довірі сторін до арбітрів і їхньої компетентності. Провадження в арбітражі передбачає також можливість узгодити взаємоприйнятну мову провадження, провадження в арбітражі має конфіденційний характер на відміну від гласності судового процесу, що також є його перевагою.

До переваг розгляду справи із застосуванням арбітражу більшість вітчизняних юристів, відносять конфіденційність, швидку процедуру розгляду справи, можливість обрання експертів на посаду арбітра, можливість формування складу суду, який буде розглядати справу, можливість продовження розгляду справи за такої необхідності, гарантію всебічного та повного дослідження матеріалів справи, гарантію винесення справедливого та аргументованого рішення та, зрештою, відносно невелику вартість процедури розгляду справи [4].

Крім того, потрібно пам'ятати й про наступні витрати, пов'язані з необхідністю подальшого оскарження судових рішень у порядку апеляційного та касаційного провадження, за що доведеться сплатити відповідно 50 та 70% ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми. У зазначеній ситуації вирішення справи арбітражним

судом, рішення якого буде остаточним для сторін (крім чітко визначених у законодавстві випадків, коли можливе його оскарження дійсно дозволить з економити на судових витратах, сплативши «разові» витрати, пов'язані з вирішенням спору третейським судом, а також, за необхідності, судовий збір за подання до господарського суду заяви про видачу виконавчого документа на примусове виконання рішення третейського суду в розмірі 1720,50 грн (або 229,40 грн – якщо така заява подається до загального суду) [5].

Перш за все зазначимо, що міжнародний арбітраж у сфері інтелектуальної власності позбавлений атрибутів державної влади і тому не може примусово від свого імені викликати свідків, витребувати від державних органів або третіх осіб документи, матеріали, докази, накладати арешт на майно або грошові кошти. Також можливості ЛКМАС залучати позивачів або відповідачів, замінити неналежних позивачів або відповідачів обмежуються рамками арбітражного застереження.

Отже, перевагами арбітражного суду є проста процедура, короткі терміни розгляду, розумні витрати, закінченість рішення. Рішення арбітражу остаточне. Тобто як перевага зазначалося, що сторони отримують закінчений судовий продукт, а це дозволить ефективно та швидко вирішувати спори.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Ерпилева Н.Ю. Актуальні проблеми міжнародного комерційного арбітражу// Законодавство та економіка. - 2002. - № 2, 3.
2. Закон України «Про міжнародний комерційний арбітраж» від 24 лютого 1994 р. (із змінами та доповненнями).
3. Підпригора О. О. Проблема правового регулювання інтелектуальної власності за законодавством України. — Харків, 1999. — 34 с.
4. Галенская Л.Н. Альтернативні аспекти вирішення спорів// Журнал міжнародного приватного права. - 2001. - № 1.
5. Біляєв С.А. Взаємодія арбітражних та державних судів в ході третейських розглядів// Міжнародний комерційний арбітраж. - 2006. - № 3.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ

Прокопенко П. С.

аспірант кафедри АГПФЕБ юридичного факультету

Сумського державного університету

Науковий керівник: Гаруст Ю. В.

д.ю.н., доцент кафедри АГПФЕБ юридичного факультету

Сумського державного факультету

На сьогоднішній день скорочення кількості наглядових органів, дерегуляція та зменшення кількості точок дотику держави та бізнесу є пріоритетними завданнями визначеними Стратегією сталого розвитку «Україна – 2020». Наявна проблема ефективного реформування системи наглядових органів, що діють на ринку фінансових послуг. Для того, щоб визначитись із необхідністю та шляхами такого реформування слід проаналізувати діючий адміністративно-правовий механізм регулювання даних відносин. Саме це дало поштовх для дослідження даного питання.

Окремі питання з даної теми розглядалися такими вченими як: Слободян О.А., Ящишак О.Р., Сеннікова Ю.В., Кравцова І.В, Некрасова О.Л, Кривенко Л.В., Ісаєва О. В. та ін.